
Akhtar Hussain

MINNEORD

ESPEN BJERTNESS

GUNNAR BJUNE

VIBEKE CHRISTIE

TERESE ERIKSEN

GERD HOLMBOE-OTTESEN

HAAKON MEYER

AHMED ALI MADER

PER NORTVEDT

JOHANNE SOMMERCHILD SUNDBY

LINE LØW

Det var et sjokk å få nyheten om at Akhtar Hussain døde av hjertestans i Brasil 1. juli 2024. Han kom nettopp tilbake til sitt gjesteprofessorat der etter å ha vært på reise til Kina. Som president for Den internasjonale diabetesføderasjonen gjennom mange år var han stadig på reise. Men fast ankerplass hadde han som professor ved Nord universitet i Bodø siden 2018.

Akhtar kom til Norge som student på 1980-tallet etter å ha forlatt Bangladesh som opposisjonell medisinstudent kort tid før han skulle ha fått sitt endelige vitnemål. Han arbeidet som portier ved SAS-hotellet mens han tok norskkurs for å kunne begynne studiene sine. Han holdt på å miste plassen sin på norskkurs fordi noen oppdaga at han ikke var analfabet, men leste avis i pausen! Sakte, men sikkert arbeida han seg framover. I Tromsø ble han engasjert i øyehelse og fikk jobb på universitetet. I perioden 1991–97 tok han master og doktorgrad ved Senter for internasjonal helse ved Universitetet i Bergen og ble norsk borger. Doktoravhandlingen var om ernæring og A-vitaminmangel i Bangladesh, bygd på omfattende feltstudier i fattige landsbyer. Et regimeskifte i hjemlandet gjorde at han nå var velkommen, og han ble vesentlig for store utdannings- og helseprosjekter der. Interessen for ernæring førte ham videre til studier av type 2-diabetes. Et pionerarbeid var påvisningen av «slank diabetes 2», som rammer mange som har vært utsatt for alvorlig matmangel som små barn.

I 1997 kom han til Universitetet i Oslo (nåværende Institutt for samfunn og helse) og spilte en nøkkelrolle i oppbygging av et master- og (etter hvert) et doktorgradsprogram i internasjonal samfunnshelse. Her hadde han et stort undervisningsansvar og veiledet tallrike master- og doktorgradsstudenter fra hele verden. Den vitenskapelige produksjonen hans er imponerende stor og omfatter store programmer om ernæring og helse i Norge, Bangladesh, Pakistan og Kina. Han var også et viktig «sosialt lim» i det spennende miljøet som vokste fram. Hjemmet hans var alltid åpent for studenter og kolleger.

Avslutningen i Oslo ble ikke så hyggelig som den skulle ha vært. Men Akhtar var fortsatt full av virkelyst, ble valgt til president i Den internasjonale diabetesføderasjonen og ble ansatt som professor ved Universitetet Nord. Fra 2018 var han også tilknyttet professor ved Federal University of Ceará i Brasil.

Våre tanker er hos familien, og vi ved Institutt for helse og samfunn, Universitetet i Oslo minnes alle de gode stundene vi har hatt sammen og alt det viktige Akhtar har fått utretta gjennom et krevende, men svært produktivt liv. Vi lyser fred over Akhtars minne.

Publisert: 9. september 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0406
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 16. februar 2026.